

toda to ne moti podganjati, še le brž rajši pride po hrano.

Sejmovi. Dne 28. maja na Starih sv. gorah pri Podsredi in na Tržišču pri Slatini. Dne 31. maja pri sv. Emi poleg Podčetrтка, v Lučanah, v Poličanah, v Marenbergu, v Ljutomeru, v Ločah, v Mozirju, na Rečici in v Laškem trgu. Dne 1. junija v Lučanah in na Ptuju. Dne 2. jun. pri sv. Heleni poleg Šmarja, pri sv. Marjeti poleg Maribora in pa v Radgoni.

Dopisi.

Iz Ribnice. (Nekaj za naše društvo.) Kakor čujemo, imelo bo tukajšnje naše „bralno društvo“ dne 30. t. m., na binkoštni ponedeljek, svoj izvanredni zbor. Vse bližnje in dalnje rodoljube, naj že dobé vabilo ali ne, vabimo še tukaj posebej, naj prihité v društveno kolo, kajti poleg zabavnega dela veselice, združene s petjem, godbo in tombolo, imajo priti na vrsto tudi nekateri velevažni resnobni pogovori in dogovori. Tako ima naše razumništvo, in slovenski kmet sploh, obračati v sedanjem času čedalje več pažnje šolskemu poduku, da se tukaj v ljudskih šolah ne bo preveč v kot porival naš slovenski jezik in se v šolah košatila edino le nemščina. Štatistika umrljivosti že glasno pričuje, da kjer je mladina preveč z nauki naphana, zlasti še z nauki, ki so jej jako nepotrebni, tam se tudi neprestano krajša človeška starost. Smelo se pa reči, da od mladine sedanjih potujčevalnih šol bo težko kateri 80 let dočakal. Sovražnik svojega otroka toraj je, kdor bi sam želel, naj bi se poučevala le nemščina in zopet nemščina, kajti ako nemškemu detetu na srednjemu štajarju, ali le malo preko Radelna, zadostuje njegov „hinder-hand“, zakaj bi naj slovenski jezik naše mladine ne? Kdor pa hoče študirati štatistiko umrljivosti med nami in njimi, naj obiše samo naša in njihova pokopališča pa bo izvedel. — Dalje pak hočemo tudi zahtevati naj železniško osobje, ki posluje na progah, ki vodijo po slovenskeji zemlji, izrečno zna tudi naš slovenski jezik, kajti misliti je, da je ono zavoljo ljudstvo, ne pa ljudstvo zavoljo njega tukaj. Pa še več. To sedanje urgermansko osobje ima ali nima nekaj v svojih paragrafi, kar se mora na vsak način predrugačiti. Ono ima menda, kakor se kaže, nalogo: prejemnikom kakošnega blaga ali robe dotičnih „aviz“ na dom ne pošiljati, ali jim še celo naznaniti ne, da je kakošnja pošiljatev na koga došlo. Debelo pa znajo zaračunati dotični „lagerzins“, pa Bog vé, ali od avize, ali od blaga. Ker prejemnik kakošnje pošiljatev ne zamore ovohati, kedaj bi mu bil kedó kaj poslal, naj se je to zgodilo po naročilnem ali nenaročilnem potu, in ker je to plačilo lagerzinsa res krvavo oderuštvo, mo-

ramo soglasno zahtevati, da se dotični pravilnik postajinega vodstva prenaredi tako, da se mora vsaj po preteku treh dneh aviza prejemniku po postu na dom poslati in ko bi se to ne zgodilo, pa bi se od blaga vendar računil lagerzins, naj se vsak takošen postajni vodja postavno kaznuje. To utegne pomagati, da naše ljudstvo ne bo znosilo toliko novecev železnici samo zaradi zanikernosti njih osobja.

S Ptuja. (Politično društvo.) Dne 6. maja t. l. imelo je slovensko kat. politično društvo Pozor na Ptuji v prostorih narodnega doma svoje zborovanje, in se je novi odbor volil. Volili so se per acclamationem: g. dr. Jakob Ploj, predsednikom, g. dr. Fran Jurtela, podpredsednikom, gg. dr. Josip Čuček, Alojz Brenčič, P. Benedikt Hrtiš, Jožef Jerman in Andraž Jurca odbornikom, gg. Tone Gregorič, Miha Brenčič in Marko Pavlinič, namestnikom. Novo izvoljeni odbor se je takoj koustituiral ter se blagajnikom izvolil g. dr. Josip Čuček, tajnikom g. Alojz Brenčič. — Gospod dr. Fran Jurtela je pri točki „posebni nasveti“ stavil predlog, da se gosp. dr. Lavoslav Gregorecu za možko postopanje in brigo gledé koroških Slovencev po brzozavnem potu posebna hvala izreče in se je ta predlog enoglasno sprejel.

Iz Gornje Radgone. (Bauernverein.) Čudimo se, kako hodi bauernverein zvito okoli prav, kakor lisica išče, koga bi v svojo lukno zvalila. V Radgoni so imeli na veliko križevno zbor. Radi njega so že prej v nemških časnikih trobili, da bode iz ljutomerskega okraja osemdeset jahačev prijahalo. Toda na zboru ni bilo zavednega Slovenca, ko bi ga z gorečo bakljo pri dnevu iskal. Tu smo že tako zavedni, da če kaj na tak zbor pošljemo, tedaj že rajši osla brez konja. — Tu mi pride basen na misel o lisici. Kaj stori ona, preden do svoje lukne pride? Vse druge pregleda ko bi ji kedaj v kateri trebalo stanovati. Tako je tudi ta svojat storila, na veliko križevno večer se le je prišla v Gornjo Radgono h g. Kirbisu ter je ondi ves žolč svoj razlila na vse, kar je slovenskega. To so ljudje, to je omika, to je bauernverein, da se Bog usmili. Tako dela ta liberalna stranka, ni upati, da bi te ljudi še kedaj pamet srečala.

Iz Trnovelj. (Volitve. Pomoček.) Da je jeza škodljiva za človeško telo, to je gotovo in če mora človek v jezi dolgo živeti, se je bati gotove smrti, ako ni pomoči. Mi smo imeli moža, ki je moral od naše prve volitve dne 11. oktobra t. l. pa do dne 5. aprila t. l. v takem srdu živeti, da se je bilo bati za-nj. Ta mož je bil naš ljubi lončar v Škofljivasi. Celih 7 mesecev je hiral in hodil pobitega srca sem in tje, da smo ga že vsi obsodili za večnost. No pa se še vendar najde pomoček tudi za take lončarje. Našega je rešila strašne jeze in togote

nova občinska volitev, kajti pri tej so ga dali zopet v odbor. O srečni dan, da ga je čakal in se rešil strašne muke! Drugače bi mu ne bilo mogoče živeti, toraj je na drugi strani vendar le pomoček tudi volitev za take može, kajti zdaj je vesel in zdrav, kakor riba v vodi.

Iz Laškega okraja. (Spletkarije šulvereina) V zadnji številki „Slov. gospod.“ je bilo brati, da smo tukaj od slaboglasnega „šulvereina“ 3000 gld. za našo šolo prejeli. Dpisnik je nekaj zvoniti slišal, pa je ugibal: pri kateri cerkvi? Reč je ta-le: Tukaj na Toplici se je pri gostih večkrat nabiralo za zidanje nove šole, posebno pri tombolah ob rojstnih dnevih svitlega cesarja. Rajni Uhlich, posestnik toplie, je te denarje v Celjsko šparkaso dajal, in ne da bi bukvice šolskemu svetu kot pravemu lastniku izročil, obdržal jih je sam in se predrznil v svoji oporoki o tem tujem blagu sporočiti, in samovoljne pogoje staviti rekoč: da se sme ta denar šolskemu svetu le takrat izročiti, ako se šolski svet zaveže, da se bo v novi šoli poleg slovenskega tudi nemški podučevalo. Toda mi prašamo, kakšno pravico je rajni Uhlich imel, o tem tujem denarju v testamentu govoriti in lastnovoljne pogoje staviti? Denar se je brez pogojno pobiral, samo za zidanje nove šole, to more mnogo prič potrditi, in nikdar za nemško šolo; to more tudi pisatelj teh vrstic s prisego potrditi, bil je našel šel brat črno tablo, na kateri je bilo zapisano: „Tombola zum Besten des Schulbaues zu St. Margareth.“ Drugače bi gotovo se ne bil tombole vdeležil. Dalje ne prihajajo zgola Nemci v toplie, temuč tudi drugi; zlasti meseca avgusta, in o tem času se je največkrat pobiralo, je skoraj večina Madjarov, Hrvatov in Lahov. Ti bodo debelo gledali, ako sedaj izvejo, da so za nemško šolo vlagali in kako vestno se je ž njihovimi denarji ravvalo. Da pa to nabiranje ni Beg vedi, kakšna velikodušnost ali nesebičnost topliškega posestnika Uhlicha, vidi se iz tega, ker je to njemu samemu v največji korist bilo, zakaj on bi moral kot največji posestnik tudi največ k šoli plačati. Šolski svet se je do finančne prokurate obrnil, le-ta pa je v Gradcu, in to pove zadosti; ona je to lastnovoljno sporočilo Uhlichovo čisto v redu našla. Med tem časom se je šola dokončala, in od prokurate zapuščen šolski svet v zadregi zarad plačila je privolil, da se sme tudi naprej v višjem razredu, kakor postava veli, nemški podučevati, samo g. župnik tega ni podpisal, temuč je protestiral zoper legalno oporoko. To dovoljenje se je uknjižilo pri zemljiščni knjigi v Laškem, da ko bi kedaj se v tej šoli nemški ne podučevalo, mora se Toplici teh 3000 goldinarjev vrniti. Gospodje juristi, povejte nam, zakaj bi se ta denar, ki ni bil za toplie nabran, moral v tem slučaju toplie vrniti, in

ne za kakšen drug dober namen? in ti, občina sv. Krištofa, povej nam, zakaj imaš zdaj, ko smo ti nad 8000 za šolo plačali, še 3000 vknjiženega dolga na šoli? Naš zastopnik v državnem zboru pa dregni gospoda ministra, naj finančni prokuraturi naroči, se za šolski denar bolj toplo potegovati.

Od sv. Bolfanka v Slov. gor. (Pogreb.)
Dne 7. maja smo tukaj mnogospoštovanega velikoposestnika Janeza Kronvogla v Čermliji hladni zemlji izročili. Rajni je bil miroljuben, skrben in po vsaki strani priljubljen gospodar. Kako ga je vsa okolica ljubila, to se je izvidelo pri njegovem pogrebu. Domači in sosednji farani so se v lepem številu zbrali, ter ga spremljali k večnemu počitku. Mnoge in mnoge solze so tekle po njem. Naj počiva v miru!

Iz Makol. (Strela.) Naznanjam vam prav žalosten dogodek. V soboto dne 7. t. m. udarila je strela v hišo nekega kmetovalca tukajšnje St. Anske občine (na Dednem vrhu) ter je ubila 19letnega mladenča, brata gospodinjnega, in pa 24letno dekle Miciko Sket. Gospodinja z malim otrokom in nje stara mati, ki ste bili tudi v hiši navzoči, ostali ste hvala Bogu vsi nepoškodovani. Ubita deklina bila je ravno prejšnji dan na čast preblaženi kraljici majnikovi pri spovedi in sv. obhajilu — pač blagor tistim, kateri so vedno pripravljene, stopiti pred ostro sodbo božjo, kaj ne?

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaju so imeli prve dni tega tedna imenitnega gosta, bavarskega vladarja, princa Luitpolda. Svitli cesar so ga bili sami vzprejeli na kolodvoru. — V državnem zboru so že proračun ministra za trgovino potrdili. V tem se je govorilo o marsikateri želji, izlasti gledé novih železnic. Poslanec Celjske skupine kmečkih volilcev, g. M. Vošnjak je poudarjal potrebo železnice, s katero bi se Dunaj naravnost zvezal z Bosno, potem pa tudi železnice, ki bi šla iz Celja skozi Pohorje do Spodn. Dravberka. Tudi je omenil, kako da bi lahko poštna hranilnica veliko še hasnila kmečkemu prebivalstvu. Dobro, ko bi minister tega ne prezrl. — Unih 15 ultranemških kričačev (dr. Ausserer, dr. Foregger, Posch i. dr.), ki so jih bili tovariši rinili iz „nemškega kluba“, naredili so si sedaj nov klub, „nemško-narodno zvezo.“ — Kaj stori domišljija, vidi se v Gradcu pri lotriji. Številka 47 že 107krat ni prišla, tedaj pa mora(?) sedaj kmalu priti! Vsled tega se stavi na njo toliko in po tolikih, da se sme na njo staviti le 50 kr. in redarji stojé pred vsako nabiralnico, sicer je prevelika gnječa. Kako neumno! — Slov. Korošci so jako veseli moške besede posl. Kljuna gledé žalostnih raz-